14/03/2016 ಪ್ರಾತಃಮುರುಳಿ ಓಂಶಾಂತಿ ಬಾಪ್‌ದಾದಾ ಮಧುಬನ

"ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಜಾಗೃತ ಮಾಡುವುದು, ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು ನಿಮ್ಮ ಉದ್ಯೋಗವಾಗಿದೆ, ನೀವು ಎಷ್ಟು ದೇಹೀ-ಅಭಿಮಾನಿಯಾಗಿ ತಂದೆಯ ಪರಿಚಯ ತಿಳಿಸುತ್ತೀರೋ ಅಷ್ಟು ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುವುದು"

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಬಡಮಕ್ಕಳು ತನ್ನ ಯಾವ ವಿಶೇಷತೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸಾಹುಕಾರರಿಗಿಂತಲೂ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ?

ಉತ್ತರ: ಬಡವರಲ್ಲಿ ದಾನ-ಪುಣ್ಯದಪ್ರತಿ ಬಹಳ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಬಡವರು ಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಸಹ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬಡವರಿಗೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಹುಕಾರರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಹಣದ ನಶೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಪಾಪಗಳಾಗುತ್ತವೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಬಡಮಕ್ಕಳು ಅವರಿಗಿಂತ ಮುಂದೆ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಗೀತೆ: ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ..............

ಓಂಶಾಂತಿ. ನೀವು ಮಾತಾಪಿತಾ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಬಾಲಕ....... ಇದಂತೂ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನ ಮಹಿಮೆ ಗಾಯನ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದು ಸ್ಪಷ್ಟ ಮಹಿಮೆಯಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ರಚಯಿತನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಲೌಕಿಕ ತಂದೆ-ತಾಯಿಯೂ ಸಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ರಚಯಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಪಾರಲೌಕಿಕ ತಂದೆಗೂ ಸಹ ರಚಯಿತನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬಂಧು-ಸಹಾಯಕ..... ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಮಹಿಮೆ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಲೌಕಿಕ ತಂದೆಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಮಹಿಮೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನ ಮಹಿಮೆಯೇ ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ. ಜ್ಞಾನಸಾಗರ, ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣನೆಂದು ಮಕ್ಕಳೂ ಸಹ ಮಹಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಅವರಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವಿದೆ. ಇದು ಯಾವುದೇ ಶರೀರ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ವಿದ್ಯೆಯ ಜ್ಞಾನವಲ್ಲ. ತಂದೆಗೆ ಜ್ಞಾನಸಾಗರ, ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಯಾವುದರ ಜ್ಞಾನ. ಈ ಸೃಷ್ಟಿಚಕ್ರವು ಹೇಗೆ ಸುತ್ತುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ಜ್ಞಾನವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಅಂದಾಗ ತಂದೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವಿದೆ, ಜ್ಞಾನಸಾಗರ, ಪತಿತ-ಪಾವನನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಎಂದೂ ಸಹ ಪತಿತ-ಪಾವನ ಅಥವಾ ಜ್ಞಾನಸಾಗರನೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮಹಿಮೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಭಾರತದ ನಿವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವತಂದೆಯದೂ ಸಹ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಹಿಮೆಯಿದೆ. ಶಿವಜಯಂತಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಕೃಷ್ಣನ ಜಯಂತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಗೀತಾಜಯಂತಿಯನ್ನೂ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮೂರುಜಯಂತಿಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಈಗ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಬರುತ್ತದೆ- ಮೊದಲು ಯಾರ ಜಯಂತಿಯಾಗುವುದು? ಶಿವನದೇ ಅಥವಾ ಕೃಷ್ಣನದೇ? ಮನುಷ್ಯರಂತೂ ತಂದೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮರೆತಿದ್ದಾರೆ. ಕೃಷ್ಣನ ಜಯಂತಿಯನ್ನು ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ, ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶಿವಜಯಂತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಅಷ್ಟು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ, ಗಾಯನವೂ ಇಲ್ಲ. ಶಿವನು ಬಂದು ಏನು ಮಾಡಿದರು? ಅವರ ಚರಿತ್ರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣನಿಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ, ಗೋಪಿಕೆಯರನ್ನು ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದನು, ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದನು, ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದನು ಎಂದು. ಕೃಷ್ಣನ ಚರಿತ್ರೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕವು ಹೊರಡುತ್ತದೆ. ಶಿವನ ಚರಿತ್ರೆಯೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣಜಯಂತಿಯು ಯಾವಾಗ ಆಯಿತು ಮತ್ತು ಗೀತಾ ಜಯಂತಿ ಯಾವಾಗ ಆಯಿತು? ಕೃಷ್ಣನು ದೊಡ್ಡವನಾದಾಗಲೇ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಕೃಷ್ಣನ ಬಾಲ್ಯವನ್ನಂತೂ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವನನ್ನು ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಪಾರು ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಬಾಲ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದುಕಡೆ ರಥದ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಚಕ್ರವನ್ನು ತಿರುಗಿಸುತ್ತಿರುವ ಯೌವ್ವನದ ಚಿತ್ರವನ್ನೂ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. 16-17 ವರ್ಷದ್ದಿರಬಹುದು ಬಾಕಿ ಬಾಲ್ಯದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಗೀತೆಯನ್ನು ಯಾವಾಗ ತಿಳಿಸಿದರು? ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಂತೂ ತಿಳಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹವರನ್ನು ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದನೆಂದು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವಂತೂ ಶೋಭಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಯಾವಾಗ ವಯಸ್ಸಾಗುವುದೋ ಆಗ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಗೀತೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ತಿಳಿಸಿರಬೇಕು ಆದರೆ ಈ ರೀತಿಯಿಲ್ಲ. ಶಿವನು ಏನು ಮಾಡಿದನು ಎಂಬುದು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಜ್ಞಾನ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನನ್ನ ಚರಿತ್ರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ, ನಾನೇನು ಮಾಡಿದೆನು, ನನಗೇ ಪತಿತ-ಪಾವನನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಬರುತ್ತೇನೆ ಅಂದರೆ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಗೀತೆಯಿದೆ. ನಾನು ಸಾಧಾರಣ ವೃದ್ಧ ಅನುಭವೀ ತನುವಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ಶಿವಜಯಂತಿಯನ್ನಾಚರಿಸುತ್ತೀರಿ. ಕೃಷ್ಣಜಯಂತಿ, ಗೀತಾಜಯಂತಿ, ಇವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ರಾಮನ ಜಯಂತಿಯಂತೂ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲವೂ ಆಗುತ್ತದೆಯೋ ಅದೆಲ್ಲವೂ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಆಚರಣೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯ-ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಜಯಂತಿಗಳೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸೂರ್ಯವಂಶಿಯರಿಂದ ಚಂದ್ರವಂಶಿಯರು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತೇನೂ ಮಹಿಮೆಯಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ರಾಜರ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕದ ದಿನಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಜನ್ಮದಿನವನ್ನಂತೂ ಎಲ್ಲರೂ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾತಾಯಿತು. ಕೃಷ್ಣನು ಜನ್ಮಪಡೆದನು ನಂತರ ದೊಡ್ಡವನಾಗಿ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನು ನಡೆಸಿದನು, ಅದರಲ್ಲಿ ಮಹಿಮೆಯ ಮಾತೇ ಇಲ್ಲ. ಸತ್ಯ-ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಸುಖದ ರಾಜ್ಯವು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಅದು ಯಾವಾಗ, ಹೇಗೆ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತು?

ಎಂಬುದು ನೀವು ಮಕ್ಕಳ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪವೂ ಕಲ್ಪದ ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲಿ ನಾನು ಬರುತ್ತೇನೆ. ಕಲಿಯುಗದ ಅಂತಿಮವು ಪತಿತ-ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದ ಆದಿ ಪಾವನ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿರುವುದು. ನಾನು ತಂದೆಯೂ ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಕಲ್ಪದ ಮೊದಲೂ ಸಹ ನಿಮಗೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆನು ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಆಚರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ ಆದರೆ ಹೆಸರನ್ನು ಮರೆತಿರುವಕಾರಣ ಕೃಷ್ಣನ ಹೆಸರನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡವರು ಶಿವನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಅವರ ಜಯಂತಿಯಾದಾಗಲೇ ನಂತರ ಸಾಕಾರ ಮನುಷ್ಯರದಾಗುವುದು. ಆತ್ಮರೆಲ್ಲರೂ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನಿಂದ ಇಳಿಯುತ್ತಾರೆ, ನನ್ನದೂ ಅವತರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಕೃಷ್ಣನು ತಾಯಿಗರ್ಭದಿಂದ ಜನ್ಮಪಡೆದನು, ಪಾಲನೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡನು. ಎಲ್ಲರೂ ಪುನರ್ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಬರಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶಿವತಂದೆಯು ಪುನರ್ಜನ್ಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರು ಬರುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ಅಂದಾಗ ತಂದೆಯು ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಬ್ರಹ್ಮಾ, ವಿಷ್ಣು, ಶಂಕರರ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಚಿತ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮನ ಮೂಲಕ ಸ್ಥಾಪನೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಶಿವನಿಗಂತೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಶರೀರವಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಯಂ ಬಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಇವರ (ಬ್ರಹ್ಮಾ) ವೃದ್ಧ ತನುವಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೇನೆ, ಇವರ ತಮ್ಮ ಜನ್ಮಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇವರದು ಬಹಳ ಜನ್ಮಗಳ ಅಂತಿಮಜನ್ಮವಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ತಿಳಿಸಬೇಕು - ಶಿವಜಯಂತಿ ದೊಡ್ಡದೋ ಅಥವಾ ಕೃಷ್ಣಜಯಂತಿ ದೊಡ್ಡದೋ? ಒಂದುವೇಳೆ ಕೃಷ್ಣನು ಗೀತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದರೆ ಗೀತಾಜಯಂತಿಯಂತೂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಯಾವಾಗ ದೊಡ್ಡವನಾಗುವನೋ ಆಗ ಆಗಬೇಕು. ಇವೆಲ್ಲವೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತುಗಳಲ್ಲವೆ ಆದರೆ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಶಿವಜಯಂತಿಯ ನಂತರ ಕೂಡಲೇ ಗೀತಾಜಯಂತಿಯಾಯಿತು, ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾತುಗಳಂತೂ ಬಹಳಷ್ಟಿದೆ. ಇವನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೇ ನೆನಪಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಎಷ್ಟು ಸಮೀಪವಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ರಥವೂ ಇದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಇವೆಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನಬಿಂದುಗಳು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುವುದು ಅಸಂಭವವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ - ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ತಂದೆಯರ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಶಿವಜಯಂತಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬಂದಿರಬೇಕು. ಹೇಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತ, ಬುದ್ಧ ಮೊದಲಾದವರು ಬಂದು ತಮ್ಮ ಧರ್ಮ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗಲೂ ಸಹ ಆತ್ಮವು ಬಂದು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ಧರ್ಮಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇವರು ಸ್ವರ್ಗದ ರಚಯಿತ, ಸೃಷ್ಟಿಯ ರಚಯಿತನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಹೊಸಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ, ಹಳೆಯದನ್ನು ರಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹೊಸಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಈಗ ನರಕವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪವೂ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ರಾಜಯೋಗದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಭಾರತದ ಪ್ರಾಚೀನ ಯೋಗವಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ಯಾರು ಕಲಿಸಿದರು? ಶಿವತಂದೆಯ ಹೆಸರನ್ನಂತೂ ಮರೆಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಗೀತೆಯ ಭಗವಂತನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾದ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಶಿವತಂದೆಯು ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸಿದ್ದರು. ಇದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಶಿವಜಯಂತಿಯು ನಿರಾಕಾರನ ಜಯಂತಿಯನ್ನೇ ತೋರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಹೇಗೆ ಬಂದರು, ಬಂದು ಏನು ಮಾಡಿದರು? ಅವರು ಸರ್ವರ ಸದ್ಗತಿದಾತ, ಮುಕ್ತಿದಾತ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಸರ್ವಆತ್ಮರಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನು ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರೂ ಆತ್ಮನೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಹೇಗೆ ಮನುಷ್ಯರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರು ಮನುಷ್ಯರೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೆಯೇ ಆತ್ಮರಿಗೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನು ಆತ್ಮನೇ ಆಗಿರಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದೇ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಪುನರ್ಜನ್ಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪತಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಮರಳಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವವರು ಯಾರು? ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ ನಾನೇ ಬಂದು ಪಾವನರಾಗುವ ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ. ದೇಹದ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಬಿಡಿ ಎಂದು ಕೃಷ್ಣನು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣನಂತೂ 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಾ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾನೆ. ತಂದೆಗೆ ತನ್ನ ಶರೀರವಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಈ ಆತ್ಮಿಕ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ತಂದೆಯೇ ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ. ಕೃಷ್ಣನು ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯು ನಾನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನಾನೇ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನಾಗಬಲ್ಲೆನು, ಮುಕ್ತಿದಾತ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ, ಆನಂದಸಾಗರ, ಶಾಂತಿಯ ಸಾಗರ, ಪತಿತ-ಪಾವನ ಎಲ್ಲಾ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ನನಗಾಗಿಯೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನೀವಾತ್ಮರಿಗೆ ಆ ತಂದೆಯೇ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಈ ಶರೀರದ ಮೂಲಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನೀವೂ ಸಹ ಶರೀರದ ಮೂಲಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅವರು ಪರಮ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ರೂಪವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೇಗೆ ಆತ್ಮವು ಬಿಂದುವಾಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಪರಮಾತ್ಮನೂ ಬಿಂದುವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲವೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಇದು ಅತಿದೊಡ್ಡ ಸೃಷ್ಟಿ (ಲೀಲೆ) ಯು ಇದಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕಬಿಂದುವಿನಲ್ಲಿ 84 ಜನ್ಮಗಳ ಪಾತ್ರವಿದೆ. ಇದು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಲೀಲೆಯಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯದೂ ಡ್ರಾಮಾದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರವಿದೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನೀವಾತ್ಮರಲ್ಲಿ 84 ಜನ್ಮಗಳ ಅವಿನಾಶಿ ಪಾತ್ರವಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ

ವಿಧಿಲೀಲೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡುವುದು! ಇಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮಆತ್ಮವಾಗಿದೆ. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮವಿರುವುದೇ ಬಿಂದುವಿನ ತರಹ ಆದರೆ ಅದು 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಆಕ್ಯುರೇಟ್ ಅನುಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಸುಖವನ್ನೂ ಸಹ ಅದು ನಿಖರವಾಗಿ ಭೋಗಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಲೀಲೆಯಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯೂ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಪರಮ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನವು ಅಡಕವಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವು ಹೊಸಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಹೊಸಮನುಷ್ಯರು ಕೇಳಿ ಇವರ ಜ್ಞಾನವು ಯಾವುದೇ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ಸಹ ಯಾರು ಕಲ್ಪದ ಹಿಂದೆ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆಯೋ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರೇ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಮಯ ಹಿಡಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಜೆಗಳು ಅನೇಕರು ತಯಾರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅದಂತೂ ಸಹಜವಾಗಿದೆ, ರಾಜರಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಪರಿಶ್ರಮವಿದೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಯಾರು ಬಹಳ ಧನದಾನ ಮಾಡುವರೋ ಅವರು ರಾಜನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಬಡವರೂ ಸಹ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನುಸಾರ ದಾನ-ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವರು. ಅವರೂ ಸಹ ರಾಜರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಪೂರ್ಣ ಭಕ್ತರಾಗಿರುವರೋ ಅವರು ದಾನಪುಣ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸಾಹುಕಾರರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಪಾಪಗಳಾಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಬಡವರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ದಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಬಡವರು ಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಸಹ ಬಹಳ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ದರ್ಶನ ನೀಡಿ ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ತಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆದಿಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧರಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಾಹುಕಾರರು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬಡವರಿಗೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರೇ ದಾನಪುಣ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರೇ ರಾಜರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಹಣವಿರುವವರಿಗೆ ಅಹಂಕಾರವಿರುತ್ತದೆ, ಬಡವರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ 21 ಜನ್ಮದ ಸುಖ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಬಡವರಿದ್ದಾರೆ, ಸಾಹುಕಾರರು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಭಾರತವು ಇಷ್ಟು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿತ್ತು ಅದು ಹೇಗೆ ಬಡದೇಶವಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಭೂಕಂಪ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಮಹಲುಗಳು ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತೆ ಭಾರತವು ಬಡದೇಶವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ರಾವಣರಾಜ್ಯವಾಗುವುದರಿಂದ ಹಾಹಾಕಾರವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ವಸ್ತುಗಳಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವಿಗೂ ಆಯಸ್ಸು ಇರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಮನುಷ್ಯರದು ಧೀರ್ಘಾಯಸ್ಸು ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಮನೆಗೂ ಧೀರ್ಘಾಯಸ್ಸು ಇರುತ್ತದೆ. ಚಿನ್ನ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಬಲ್‌ನಿಂದ ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಚಿನ್ನದ್ದಂತೂ ಇನ್ನೂ ಬಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ - ಯುದ್ಧವಾದಾಗ ಮನೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಒಡೆದು ಬಿದ್ದುಹೋಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತೆ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೃತಕವಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಯಾವ ಸ್ವರ್ಗದ ಮಹಲು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರು ಮೇಸ್ತ್ರಿಗಳು ಮನೆಯನ್ನು ಹೇಗೆಕಟ್ಟುವರೆಂದು ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಕೇವಲ ಹಾಗೆಯೇ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆಹೋದಂತೆ ನಿಮಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ವಿವೇಕವು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಈ ಮಾತುಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ, ನೀವು ಮಕ್ಕಳಂತೂ ಓದಬೇಕಾಗಿದೆ, ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸ್ವರ್ಗ ಮತ್ತು ನರಕವು ಅನೇಕಬಾರಿ ಕಳೆದಿದೆ. ಈಗ ಎರಡೂ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಸಂಗಮವಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಈ ಜ್ಞಾನವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈಗ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವಿದೆ. ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರಿಗೆ ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಯಾರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು ಎಂಬುದು ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಇವರು ಈ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಯಾರಿಂದ ಪಡೆದರು? ಇಲ್ಲಿಯೇ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಓದಿ ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರಾಗುತ್ತಾರೆ ನಂತರ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮಹಲು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಜನ್‌ಗಳು ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ.

ತಂದೆಯು ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದಿನ-ಪ್ರತಿದಿನ ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮಕರ್ತವ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ - ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸುವುದು, ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು. ಹೇಗೆ ತಂದೆಯು ಎಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಅಂದಾಗ ದೇಹಾಭಿಮಾನದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ತಂದೆಗೆ ಎಂದೂ ದೇಹಾಭಿಮಾನವಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದೇಹೀ-ಅಭಿಮಾನಿಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ನಿಮಗೆ ಪರಿಶ್ರಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರು ದೇಹೀ-ಅಭಿಮಾನಿಯಾಗಿ ತಂದೆಯ ಪರಿಚಯ ಕೊಡುವರೋ ಅವರು ಅನೇಕರ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದರ್ಥ. ಮೊದಲು ದೇಹಾಭಿಮಾನವು ಬರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತೆಲ್ಲಾ ವಿಕಾರಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಹೊಡೆದಾಡುವುದು, ಜಗಳವಾಡುವುದು, ಸ್ವ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ನಡೆಯುವುದು, ದೇಹಾಭಿಮಾನವಾಗಿದೆ. ಭಲೆ ನಿಮ್ಮದು ರಾಜಯೋಗವಾಗಿದೆ, ಆದರೂ ಸಹ ಬಹಳ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಚಿಕ್ಕವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅಹಂಕಾರವು ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ, ಬಹಳ ಫ್ಯಾಷನ್ ಆಗಿರುವ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಧರಿಸೋಣವೆಂದು ಮನಸ್ಸಾಗುತ್ತದೆ, ಸಂಕಲ್ಪ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಸಹ ದೇಹಾಭಿಮಾನವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಉನ್ನತ ವಸ್ತುವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾರಾದರೂ ಅದನ್ನು ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿದರೆ ಸಂಕಲ್ಪ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಅಂತಿಮಸಮಯದಲ್ಲಿ ಏನು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದರೂ ಸಹ ಪದವಿಭ್ರಷ್ಟವಾಗುವುದು. ಇದು ದೇಹಾಭಿಮಾನದ ಹವ್ಯಾಸಗಳಾಗಿವೆ, ಅಂತಹವರು ಸೇವೆಯ ಬದಲು ಸೇವಾಭಂಗ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ರಾವಣನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ದೇಹಾಭಿಮಾನಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ನೀವು

ನೋಡುತ್ತೀರಿ- ಬ್ರಹ್ಮಾತಂದೆಯು ಎಷ್ಟು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ! ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಸೇವೆಯನ್ನು ನೋಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಹಾರಥಿ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷತೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೀವು ಇಂತಹ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಮಹಾರಥಿಗಳಿಗೇ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಕರೆಸುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೇಹಾಭಿಮಾನವಿರುತ್ತದೆ. ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಭಲೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಪರಸ್ಪರ ಆತ್ಮಿಕ ಸ್ನೇಹವಿಲ್ಲ. ದೇಹಾಭಿಮಾನವು ಉಪ್ಪುನೀರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡಲೇ ಮುನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಇರಬಾರದು ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳುವುದಿದ್ದರೆ ಬಂದು ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಕೇಳಿರಿ. ಬಾಬಾ, ತಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ - ಮಕ್ಕಳಂತೂ ಎಣಿಸಲಾರದಷ್ಟು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಕೆಲವರು ಕುಪುತ್ರರು, ಕೆಲವರು ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಸುಪುತ್ರರಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ತಂದೆಗೆ ಆಜ್ಞಾಕಾರಿಗಳು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಾಗಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು-

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಿಹೋಗಿ ಮರಳಿಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಮಾತಾಪಿತಾ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:-

1. ದೇಹಾಭಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕಾರದ ಫ್ಯಾಷನ್ ಮಾಡಬಾರದು. ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿ ಇಡಬಾರದು. ಬಹಳ-ಬಹಳ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ.
2. ಪರಸ್ಪರ ಬಹಳ-ಬಹಳ ಆತ್ಮಿಕ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ನಡೆಯಬೇಕು. ಎಂದೂ ಉಪ್ಪುನೀರಾಗಬಾರದು. ತಂದೆಯ ಸುಪುತ್ರ ಮಗುವಾಗಬೇಕು. ಅಹಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಬರಬಾರದು.

ವರದಾನ:- ಮನನದ ಮೂಲಕ ತಂದೆಯ ಆಸ್ತಿ(ಗುಣಲಕ್ಷಣ)ಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿ(ಗುಣಲಕ್ಷಣ)ಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ದಿವ್ಯ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಭವ

ತಂದೆಯ ಮೂಲಕ ಯಾವುದೆಲ್ಲಾ ಖಜಾನೆ ಸಿಗುವುದು, ಅದನ್ನು ಮನನ ಮಾಡಿದಾಗ ಅದು ಒಳಗೆ ಸಮಾವೇಶವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದು. ಆಸ್ತಿ(ಗುಣಲಕ್ಷಣ)ಯಂತೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇರೀತಿ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಆದರೆ ಯಾರು ಮನನ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ತಮ್ಮದನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಅವರ ನಶೆ ಮತ್ತು ಖುಶಿಯಿರುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ-ತಾವೇ ಅರಿಯುವುದರಿಂದ ನಶೆ ಏರುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಮನನದ ಮಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ಮಸ್ತಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಅವರನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತು, ಭಾದೆ ಆಕರ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ದಿವ್ಯಬುದ್ಧಿಯ ವರದಾನ ಸ್ವತಃವಾಗಿ ಸಿಗುವುದು.

ಸ್ಲೋಗನ್:-ಮನಸ್ಸಿನ ತೊಳಲಾಟ ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡಲು ನಿರ್ಣಯ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.